

dede. Der blev straks sendt en Deputation ind til Bispen med en Adresse, hvori der udtaltes Haabet om, at der „ved Embedets Nybesættelse vilde blive taget Hensyn til de Ønsker, der i saa Henseende næredes af Befolkningens Flertal“. Emanuels Navn nævntes vel ikke i Adressen; men denne var forfattet paa en saadan Maade, at dens egentlige Mening ikke kunde misforstaaes. Bispen modtog Deputationen og særlig dens Ordfører, Væver Hansen, med største Velvilje; han berørte den forestaaende Omregulering af Embedet, der foreløbigt vilde nødvendiggøre en længere Vakance, og udtalte forøvrig, at han altid med største Glæde søgte at imødekomme Menighedernes berettigede Ønsker. Derpaa blev Deputationen indbudt til Frokost, og bagefter drak man Kaffe med Hs. Højærværdighed ude i dennes Have.

Faa Dage efter kunde Byens Avis meddele, at Bispen endelig havde besluttet sig til ved det forestaaende Folketingsvalg at lade sig opstille som Demokratiets Kandidat i Amtets tiende Kres, hvortil Vejlby og Skibberup Sogne netop hørte.

Imidlertid gik Frøken Ragnhild hjemme i Præstegaarden og ventede i Utaalmodighed paa den Dag, da hun kunde forlade den for stedse. Skønt hun følte sig for gammel til at turde vente noget af Fremtiden, brændte hun af Længsel efter at komme bort fra denne Afkrog, hvor hun havde forspildt sin Ungdom, og hvor der ikke fandtes en Plet, ikke et Menneske, som hun vilde skilles fra med Sorg. Særligt havde den nødtvungne Omgang med Kapellanen i den sidste Tid været hende en ligefrem Pine. Hun fandt ham latterlig i hans anstrengte Bestræbelser for at tilegne sig et bredt „folkeligt“ Væsen. Hun fandt, at han var bleven skodesløs med sit Ydre, at hans Haar og Klæder lugtede af Stald og Sved, saa hun kunde mærke det tvers over Bordet, naar han en enkelt Gang spiste i Præstegaarden; og hun var enig med sin Fader i, at der samtidig var foregaaet en tilsvarende Forandring med hans Indre.

„Det er ejendommeligt for de Folk herhjemme, der vil ud-danne sig til Profeter, — altid tager de vore Seminarister til Forbillede,“ havde Provsten sagt. „Mens man andre Steder dog søger sin mystiske Visdom i gamle Skrifter, henter man her sin